

Vojtěch Vacek: Psaní o elektronické taneční hudbě v žánrových médiích

Posudek vedoucího bakalářské práce:

Tématem předkládané bakalářské práce je analýza psaní o hudbě, a to o specifické oblasti hudby v žánrových médiích. Autor se tedy snaží představit způsob, jímž se o hudbě vyjadřuje víceméně insiderská komunita sdílející náhled na hudbu, na její strukturální prvky i estetické hodnoty. Autor sám k tématu přistupuje rovněž z pozice insidera se zkušenostmi coby hudební tvůrce i žurnalista přispívající do těchto médií. Tato výchozí pozice přináší výhodu v podobě znalosti prostředí, zároveň ale může komplikovat práci kvůli malému odstupu od zkoumaného materiálu.

Fenomén elektronické taneční hudby představuje v současnosti pole nadmíru široké a nabízející nepřeberné množství témat pro výzkum. Pod toto označení se vejde jak komerční produkce určená pro široké publikum, tak velké množství různých subkultur. Způsob, jakým komunity o této hudbě hovoří nebo píší, hraje významnou roli v jejich formování a vzájemném vymezování jednotlivých proudů, žánrů a subžánrů. Proto je velmi užitečné zaměřit pozornost na jejich zacházení s jazykem.

Autor si vyčlenil jednotlivé hudební aspekty, jejichž popisování v médiích mapuje. Toto rozdělení je poměrně funkční, byť je možné diskutovat o tom, jaká je hranice mezi rytmem a groove, či do jaké míry se překrývá hodnocení melodie a vokální linky. Nicméně jednotlivé příklady ukazují, že vybrané kategorie jsou autory textů skutečně chápány jako samostatně existující.

Za důležitý přínos práce považuji také vzhled do scény žánrově specifických médií v České republice a její srovnání s podobnými médii v zahraničí, kde se ukazuje autorovo insiderství jako pozitivum.

Problém práce je v jisté nevyváženosti jednotlivých částí, kdy se autor nejprve pustil do obšírného popisování kořenů elektronické hudby, aby mu pak zbylo méně času na klíčovou část, tedy analýzu samotných textů. Při opakovaných revizích práce se však tento nedostatek podařilo alespoň zčásti napravit.

Práce vznikala v poměrně dlouhém časovém rozmezí v několika fázích, kdy docházelo k upřesňování cílů a přeformulování jednotlivých jejích částí. Bohužel se nepodařilo dosáhnout uspokojivé podoby práce v několika rovinách:

- 1) Řadu tvrzení by bylo třeba lépe doložit odkazy na literaturu, především v první části práce.
- 2) Jednotlivé kapitoly práce nejsou navzájem sladěné, pokud jde o význam a rozsah a například kapitola „Kritika elektronické taneční hudby“ je vložena poněkud neorganicky vzhledem ke zbytku práce.
- 3) Autor zachází často dosti volně s terminologií hudební i jinou, což vede k problematickým tvrzením („V hudební sémantice je rytmus chápán jako antropologická konstanta.“ s. 55)

Problémem je i obecně jazyková úroveň práce, jíž by prospělo důkladnější promyšlení a přeformulování řady míst. Mnohé z těchto problémů by bylo možné vyřešit delší a soustavnější prací na textu, k čemuž však nedošlo. Navzdory těmto vážným problémům se autor propracoval k přijatelnému vzhledu do zkoumaných textů v kapitolách 5 a 6. Podařilo se mu ukázat, jak daná média pracují s jazykem při popisu jednotlivých složek hudby.

Práci doporučuji k obhajobě. Navrhuji hodnotit jako velmi dobrou až dobrou.

V Praze 19. 6. 2020

Mgr. Matěj Kratochvíl, Ph.D.